

Nasrettin Hoca'dan Seçmeler

Remzi Kitabevi

NASRETTİN HOCA'DAN SEÇMELELER

© Remzi Kitabevi, 2018

Her hakkı saklıdır.

Bu yapıtın aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Editör: Neclâ Feroğlu

Resimleyen: Oğan Kandemiroğlu

Kapak resmi: Oğan Kandemiroğlu

ISBN 978-975-14-1862-3

CEP BOY BİRİNCİ BASIM: Temmuz 2018

Remzi Kitabevi A.Ş., Akmerkez E3-14, 34337 Etiler-İstanbul

Sertifika no: 10705

Tel (212) 282 2080 Faks (212) 282 2090

www.remzi.com.tr post@remzi.com.tr

Baskı: Seçil Ofset, 100. Yıl Mah. Matbaacılar Sitesi

4. Cad. No: 77 Bağcılar-İstanbul

Sertifika no: 12068 / Tel (212) 629 0615

Cilt: Çiğçi Mücellit, 100. Yıl Mah. Matbaacılar Sitesi

5. Cad. No: 24-25 Bağcılar-İstanbul

Tel (212) 629 4783

KAPIYA SAHİP OL

Hoca'nın karısı çamaşıra giderken hocayı tembih etmiş:

"Hoca efendi, ben çıkıyorum. Sen kapıya sahip ol. Bugünlerde hırsızlar çoğaldı..."

Karısı gittikten bir süre sonra kapı çalınmış. Hoca kapıyı açmış, karşısında komşunun çocuğu.

Çocuk:

"Hoca efendi, annemle babam bu akşam size oturmaya gelecekler, Hoca'nın hanımına haber ver dediler," demiş ve gitmiş.

Hoca düşünmüş: Karısına haber vermezse, karısı misafire bir şey hazırlamak için vakit kalmadığından kızacak. Evi bırakıp gitse, karısından kapıya göz kulak olması için tembihli. Kapıyı menteşelerinden sökerek sırtlayıp, dere kenarına gitmekten başka çare bulamamış.

Dere kenarında çamaşır yıkamakta olan karısı Hoca'yı böyle kapı sırtında görünce şaşırmış:

"Hoca, ne bu hal böyle!..."

Hoca kan ter içinde cevaplamış karısını:

"Sen bana kapıya sahip ol dedin. Ben de oldum. Hem senin hem de komşunun isteğini yerine getirdim..."

TANRI MİSAFİRİ

Köyde herkesin yaka silktiği arsız bir adam varmış. Hep ötekenden berikenden geçinmeye çalışmış.

Bir gün Hoca evinde otururken kapı çalınmış. Hoca çıkmış bakmış, kapıda bu arsız adam. Atlamak için tanımamazlığa gelmiş:

“Kimsin? Ne istiyorsun?”

Adam başını eğerek:

“Tanrı misafiriyim. Bu geceyi sizde geçirmeye geldim.”

Hoca adamı kolundan tutup, köşeye kadar götürmüştü. Oradan camiyi göstererek:

“Madem Tanrı misafirisin, Tanrı'nın evi işte bak orada,” diyerek adamı başından savmış.

BEN ÖĞRETMEDİM, KENDİSİ BULDU

Hoca beş yaşındaki oğluyla övünür, herkese onun ne kadar akıllı olduğunu söyler dururmuş. Dostları bir gün Hoca'nın oğlunu sınava çekmek istemişler. Bir patlıcan gösterip sormuşlar:

“Söyle bakalım oğlum. Bu nedir?”

Hoca'nın oğlu:

“Gözü açılmadık sığırcık yavrusu,” deyince, orada bulunanlar bu cevaba şaşırıp kalmışlar ve ne diyeceklerini bilememişler.

Ama Hoca durur mu? Hemen atılmış, göğsünü kabartarak şunları söylemiş:

“Vallahi beyler bunu ben öğretmedim. Çocuk kendi aklıyla buldu.”

BALTAYI DA GÖTÜRÜR

Hoca ciğeri çok sevdiği halde, bir türlü yemek kısmet olmazmış. Eve sık sık ciğer alır getirir ama karısı ya gündüz dayanamaz yer, ya da aniden bastıran konu komşuya ikram edermiş.

Bir gün yine eve ciğer gönderdiği halde, akşam eve gelmiş yemekte ciğer falan yok. Kızmış:

“Yahu hatun!... Kim yedi ciğeri yine!”

Karısı boynunu bükmüş ve her zamanki gibi bir bahane uydurmuş:

“Kedi kaptı, Hoca efendi.”

Hoca da bunun üzerine kalkmış odunluktan yeni baltayı alıp, evin dolabına saklamış.

Karısı Hoca'nın bu davranışına bir anlam verememiş:

“Hoca efendi baltayı dolaba niye saklıyorsun?” diye sormuş.

Hoca:

“Aman, kedi görmesin!” demiş.

Karısı büsbütün şaşırılmış:

“Hoca, kedi baltayı ne yapsın?”

Hoca kaşlarını çatarak dönmüş karısına:

“Sus hatun! Sen anlamazsın. Şuncacık ciğeri çalan kedi, bu canım baltayı bana bırakır mı?”

ÇALACAK BİR ŞEY BULABİLİRSE

Hoca'nın karısı bir gece evde ayak sesleri duymuş. Hoca'yı uyandırmış:

"Uyan Hoca efendi," demiş. "Eve hırsız girdi galiba?"

Hoca hiç umursamamış:

"Aldırma hanım, girerse girsin. Şayet çalıp götürebilecek bir şey bulabilirse, elinden alması kolay..."

MERAK ETTİM NEREYE KADAR GİDİYOR

Hoca bir gün yolda hem ezan okuyor, hem de cübbesinin eteklerini toplamış koşuyormuş. Yoldan geçmekte olanlar Hoca'yı durdurup sormuşlar:

"Hoca efendi, hiç ezan okunurken koşulur mu?"

Hoca nefes nefese cevaplamış onları:

"Sesim acaba nereye kadar ulaşıyor diye merak ettim. Onun için koşuyorum."

BENİM MALIM DEĞİL Kİ

Hoca'nın karısı bir gün tavuk kızartması yapmış. Hoca da bugün hava güzel, gidip şunu dere kenarında yiyeyim demiş. Gitmiş dere kenarında kuytu bir yer bulup ve tavuğu şapur şapur yemeye başlamış.

Biraz sonra oradan geçen bir komşusu Hoca'ya takılmış:

“Yahu Hoca, güzelim tavuğu almış tek başına yiyorsun! Kimseyi buyur etmiyorsun! Ayıp değil mi?”

Hoca adamı başından savmak istemiş:

“Tavuk benim değil ki hanımın. Benim olmayan bir şeyi başkasına nasıl ikram ederim?”

“Tavuk benim değil diyorsun, ama oturmuş afiyetle yiyorsun.”

Hoca başını kaldırıp adama bakmış:

“Evet ama sahibi bana sen ye diye verdi. Ben sadece onun dediğini yapıyorum...”

SAHİBİ ÖLMÜŞ EŞEK

Soğuk bir kış günü Hoca eşeğini alıp odun kesmeye ormana gitmiş. Biraz odun kestikten sonra yorularak, az dinleneyim diye bir ağacın dibine uzanmış.

Kısa bir sonra orayı bir kurt sürüsü basmış ve kurtlar Hoca'nın eşeğini görüp saldırmışlar. Hoca önce eşeği kurtarmayı düşünmüş düşünmesine ama, bu kadar kurtla nasıl başetsin. En iyisi ölü taklidi yapayım da, bari kendi canımı kurtarayım, demiş.

Kurtlar da Hoca'yı ölü zannedip eşeği parçalamaya başlamışlar. Hoca kurtların eşeğini yiyip gitmelerini bekleyip durmuş. Ama kurtlar iyice açmış ve eşeği yemeyi uzattıkça uzatmışlar; etinin de kemiğinin de tek parçasını bile bırakmaya niyetleri yokmuş.

Hoca da beklemekten sıkılmış ve sonunda dayanamayıp yattığı yerden söylenmeye başlamış:

"Buldunuz sahibi ölmüş bir eşek, yiyin bakalım!"

KIRK YILLIK SİRKE

Komşusu Hoca'ya gelip sormuş:

"Hoca, sen de kırk yıllık sirke bulunur mu?"

"Evet!" demiş Hoca.

O zaman da komşusu:

"Hocam bana şundan bir fincan versene,"
deyince Hoca kestirip atmış:

"Olmaz veremem!"

"Aman Hoca, bir fincan sirkeden ne olacak!"

"Ne olacağı var mı? Eğer ben her isteyene bir fincan verseydim, şimdi bende kırk yıllık sirke kalır mıydı?"

BUGÜNLERDE HİÇ SATMADIM

Hoca bir gün pazarda dolaşırken adamın biri yanına yaklaşmış o günün tarihini sormuş:

"Hoca efendi, bugün ay kaç geldi?"

Hoca da adamı başını sallayarak cevaplamış:

"Vallahi bilmiyorum. Bugünlerde hiç ay sattığımız yok ki."

O SUÇUNU BİLİYOR

Bir gün Hoca'nın tarlasına bir öküz girip, ortalığı darma duman etmiş. Hoca öküzü görünce elinde sopayla arkasından kovalamış ama yakalamayı başaramamış. Elinde sopa ardından seslenmiş:

“Ben bunu senin yanına bırakmam!... Görürsün sen!...”

Birkaç gün sonra yine tarlada çalışırken, yanındaki yoldan öküz koşulu bir arabanın geçtiğini görmüş. Koşulu öküzü tanımış. Eline bir sopa kapıldığı gibi, koşmuş öküzün yanına ve sopayla dövmeye başlamış.

Öküzün sahibi, tarlanın birinden aniden bir adamın fırlayıp öküzünü dövmesiyle şaşkına dönmüş:

“Deli misin be adam! Ne suçu var ki, vurup duruyorsun hayvana!...”

Hoca adamı terslemiş:

“Sen bu işe karışma! O suçunu biliyor...”

VADEYİ VERİYİM

Bir gün Hoca'nın komşusu gelip borç istemiş:

"Hoca efendi, başım çok sıkışık. Bana vade ile borç verir misin?" diye sorar.

Hoca borç vermekten hiç hoşlanmazmış ama komşusu da kırmak istemediği biri. Şöyle bir çare bulmuş:

"Bak komşu! Seni severim ama, benden iki şey birden isteme. Ben sana vadeyi vereyim. Borcu da başkasından al."

O İŞE BEN KARIŞMIYORUM

Hoca bir gün çarşıda dolaşırken komşularından biri koşa koşa gelmiş:

"Hoca efendi!... Senin evde yangın çıktı!" diye haber vermiş.

Hoca hiç telaşlanmadan adamı başından savmış:

"Sen onu koş hanıma haber ver. Biz onunla anlaştık ev ile ilgili işlere o bakıyor..."

ANASI ÖĞRETMIŐTİR

Hoca'nın çok yaramaz bir buzağısı varmış. Bir gün yine bahçeye girmiş ve her şeyi altüst etmiş.

Hoca akşam eve gelip bahçenin halini görünce çok kızmış ve bir sopayı kaptığı gibi ahıra koşmuş. Başlamış ineği dövmeye.

Karısı:

"Hoca ne yapıyorsun? İneğin suçu ne? Bahçeyi bu hale buzağı getirdi," deyince, Hoca bir yandan ineği dövmeyi sürdürerek cevap vermiş:

"Ufacık buzağı bütün bu yaramazlıkları nasıl akıl etsin. Bunları ona mutlaka anası öğretiyordur!"

